

עומדת במרפו, וכל הגונים של ההתחפשות של העולם סביבה. התחפשות ראשונה היא בית המקדש, וכל אותם היכלות ועוזרות, וכל אותו מקון שלו וירושלים, וכל העיר מהחוות ופנימה. התחפשות שנייה - כל ארץ ישראל שהתקדשה בקדושה. התחפשות שלישית הוא כל שאר הארץ, מקום בית מושב שאר העמים, וים האוקיינוס שטוכב הכל.

והרי פרשו שסוד זה גוני העין שטוכבים אותו נקודה של מרפו העין, שהוא מראה של כל העין, כמו שהוא נקודת המרפו שאמרנו שהיא מראה של הכל, לשם עמוד בית קדש הקדשים וארון וכפרת שחם המראה של הכל. נמצא שאיתה נקודה היא המראה של כל העולם. ועל זה כתוב יפה נוף משוש כל הארץ תר ציון וגוי. יפה - יפה אותו המראה ושמחה הכל. נוף - נוף האילן, שהוא היפי של הכל.

בא וראה, היפי של העולם והמראה של העולם לא נראה בעולם עד שנבנה והוקם המלך ונכנס הארץ לתוכה מקדש. מאותה שעה נראה המראה של הכל בעולם והתקין העולם והולכים באוטו משכן ובאותו ארון, עד שפוגעים לאוთה נקודה שהיא יפה נוף שמחת הכל. פיו שהגיעו לשם, אז פמח הארץ ואמר, (תהלים קל) זאת מנוחתי עדי עד פה אשכבי יאיותה.

רבי ייסא אמר, האי קרא בנסת ישראל אמרה ליה, בשעתה דאתבני כי מקדשא, ועל ארונות לאתירה. רבי חזקיה אמר, קדשא בריך הוא אמר ליה, על בנסת ישראל, כה קדשא בריך עבדין רשותה, דהא בדין קדשא בריך הוא יתיב על ברסי יקרים, וחיים על עולם, וברכה

ובכלו גוניין דאתפשתותא דעתלא מא סחרניה. אתפשתותא קדמאה איהו כי מקדשא, וכל אינון היכליין ועוזרות, וכל ההוא תקינה דיליה, וירושלם, וכל מטא משורא ולגו. אתפשתותא תניינא, כל ארעה דישראל דאתקדשת בקדושה. אתפשתותא תליתאה, איהו כל שאר ארעה, אחר כי מותבא דשא עמין. וימא דאוקיינוס דסחריא כלא.

זה אוקמייה, הרזא דא גוניין דעינה, דעתך ר' והוא נקודה דאמצעיתא דעינה, דאייה חייזו דכל עינא, בגונא דההיא נקודה אמרצעיתא דקאמון, דאייה חייזו דכלא, וטמן קאים בית קדש הקדשים, וארון וכפרת, דאיינו חייזו דכלא. אשתכח, ההוא נקודה חייזו דכל עולם. ועל דא כתיב, יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגוי. יפה: שפיר ההוא חייזו וחודה דכלא. נוף: נופא דאלנא דאייה שפירוי דכלא.

הא חי, שפירוי דעתלא, וחיזו דעתלא, לא אתחזי בעולם, עד ואתבני ואטקם משכנא, ועל ארונות לגו קדשא. מההיא שעטה, אתחזי חייזו דכלא בעולם, ואטתקן עלמא, ואזלי בההוא משכנא ובhhוא ארונות, עד דמטי לההיא נקודה דאייה יפה נוף חודה דכלא. בינו דמטו להתם כדיין פמח ארונות ואמר, (תהלים קל) זאת מנוחתי עדי עד פה אשכבי יאיותה.

רבי ייסא אמר, האי קרא בנסת ישראל אמרה ליה, בשעתה דאתבני כי מקדשא, ועל ארונות לאתירה. רבי חזקיה אמר, קדשא בריך הוא אמר ליה, על בנסת ישראל, כה קדשא בריך עבדין רשותה, דהא בדין קדשא בריך הוא יתיב על ברסי יקרים, וחיים על עולם, וברכה